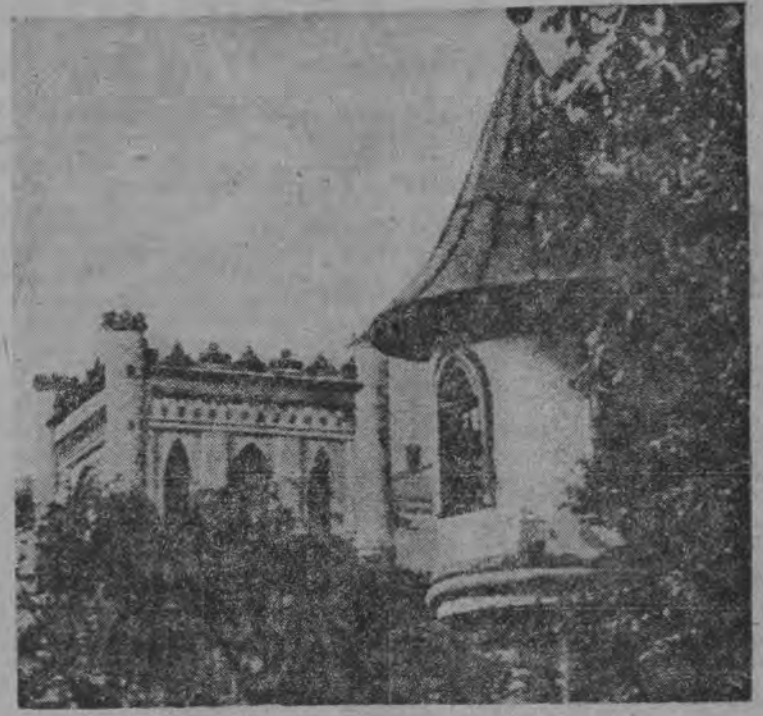

Opłata pocztowa niszczona ryczałtem

DZIENNIK ŁÓDZKI

Cena 5 zł.
Łódź,
czwartek
16 września
1948 r.
Rok IV
Nr 256
(1162)

Kielce — fragment małego zamku przy parku miejskim.

Sprawa kolonii włoskich przekazana ONZ

Przedstawiciele czterech mocarstw — do Trygve Lie

W PARYŻU i za kulisami

Depesze dzisiejsze przyniosły wiadomość, że paryska konferencja przedstawicieli 4 mocarstw, zwołana z inicjatywy Związku Radzieckiego dla załatwienia sprawy byłych kolonii włoskich w Afryce, zakończyła się fiaskiem — porozumienia do dn. 15 września br. nie osiągnięto, a zatem sprawa automatycznie przechodzi do Zgromadzenia Generalnego ONZ, które za kilka dni zbiera się w Paryżu. Będzie miało ono do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia jeszcze jeden problem — z pewnością nie najłatwiejszy.

Byłe kolonie włoskie, o które w danym wypadku chodzi — to Libia (Trypolitania z Cyrenajką), Somali i Erytrea. Pierwsza z nich leży nad M. Śródziemnym (na południe od Włoch), pozostałe — nad M. Czerwym i M. Indyjskim. Kolonie te zasadniczo przeszły w powiernictwo Organizacji Narodów Zjednoczonych. Ponieważ jednak ONZ nie administruje terytoriami powierniczymi bezpośrednio, chodzi o to, kto, jakie państwo ma z ramienia ONZ pieczęć nad tymi krajami sprawować.

Traktat pokojowy z Włochami kwestię tę pozostawił niezalutowaną, jedynie w art. 23 oświadczył, że o przynależności b. kolonii włoskich powinna zdecydować Rada 4 Ministrów Spraw Zagranicznych w terminie do 15 września br.

Ponieważ Rada 4 Ministrów od końca ub. roku się nie zbierała, więc i zagadnienie b. kolonii Włoch nie mogło być rozpatrzone.

Propozycja ZSRR, aby zwołać Radę, wynikała z chęci wykonania założeń traktatu pokojowego z Włochami. Dla Anglosasów jednak była bardzo niewygodna. Usadowili się oni solidnie w dawnych koloniach włoskich i przyzywały się traktować je jak własne.

Propozycja radziecka, aktualizując zagadnienie, jednocześnie przypomniała światu, że w dalszym ciągu nie jest ono jeszcze zalutowane. Odmówić zaproszeniu — wobec wyrażonego przepisu traktatu — Anglosasi nie mogli. Postarali się natomiast, aby stworzyć już z góry atmosferę niesprzyjającą. Pierwsze skrzypce zagrał tu Departament Stanu USA. Po pierwsze min. Marshall z góry założył, że konferencja 4 Ministrów „nie przyniosłaby żadnych korzyści, jeśli rząd radziecki nie przedstawi nowych wniosków”, gdyż różnice zdań na konferencji w sprawie traktatu pokojowego z Włochami były zbyt duże. Po drugie Marshall oświadczył, że na ewent. konferencje gotów jest wysłać „przedstawicieli sekretarza stanu”.

Była to faktycznie odmowa uczestniczenia w konferencji Rady Ministrów, i tak też została przez wszystkich zrozumiana.

ZSRR, nie zrażając się tym, wykazał maksimum dobrej woli i zgodził się na konferencję 4 przedstawicieli. Zamiast Molotowa do Paryża pojechał jego zastępca wicemin. Wyszynski.

Dwa dni obrad konferencji nie dały rezultatów. Istotnie, różnice w należeniu dobrej woli porozumienia były „zbyt duże”. Trzeba wyraźnie powiedzieć — ze strony mocarstw zachodnich tej dobrej woli doprowa dzenia konferencji do pomyślnego końca w ogóle nie było: każde z tych trzech państw reflektuje na zyski w tej sprawie, każde jest zainteresowane, — jeśli tak można powiedzieć — „osobiście”.

W Brytanii reflektuje na Cyrenajkę, Erytreę pragnęłyby oddać

PARYŻ, 15. 9. (PAP). W wyniku dyskusji nad sprawą losu b. kolonii włoskich przedstawiciele 4 mocarstw postanowili na swym ostatnim posiedzeniu, które odbyło się w środę w Paryżu, przekazać ten problem Narodom Zjednoczonym. Uzgodnili oni i podpisali następujący list do generalnego sekretarza ONZ Trygve Lie:

„W myśl instrukcji rządów Stanów Zjednoczonych, Francji, Wielkiej Brytanii i ZSRR mamy zaszczyt poinformować Pana, że sprawa losu b. kolonii włoskich została przekazana generalnemu zgromadzeniu ONZ, zgodnie z art. 21 traktatu pokojowego z Włochami, ażeby, odpowiednio do ustalonych przepisów proceduralnych, generalne zgromadzenie mogło rozpatrzyć

te sprawę na sesji, która rozpoczyna się dnia 21 września”.

Prywatny plebiscyt de Gaulle'a czyli 50 franków „dla dobra kraju”

PARYŻ, 15. 9. (PAP). De Gaulle ogłosił w środę tzw. „manifest do narodu francuskiego”, w którym zabiega w dość oryginalnej formie o wyrazy sympatii. Prosi on mianowicie swych zwolenników, by ku powali i przesyłali mu specjalny znaczek, kosztujący 50 franków i zaopatrzonej w slogan: „Dla dobra kraju — tak”. De Gaulle spodziewa się, że to „świadczenie sympatii” będzie miało wielkie znaczenie w nadchodzących dniach „gdy

wszystko ma się rozstrzygnąć”. Lokalni agenci de Gaulle'a otrzymali już do rozkolportowania 5 (5) milionów tych znaczków propagandowych. Kola gaulistowskie zapowiadają, że w razie potrzeby wydrukowane zostaną dalsze serie. Pisarz Andre Malraux, który jest szefem propagandy de Gaulle'a, dał do zrozumienia, że będzie to swego rodzaju plebiscyt na rzecz ambitnego generała.

Queuille rządzi — Francja strajkuje i domaga się rządu jedności demokratycznej

Brutalne ekscesy policji w Paryżu

PARYŻ, 15. 9. (PAP). — Plan Queuille'a, przewidujący zwwyżkę niektórych artykułów i taryf, wywołuje wzbudzające oburzenie mas pracujących, przejawiające się w nowej fali strajków w całej Francji. W zakładach przemysłu samochodowego i metalowego „Renault” w Billancourt strajk objął 90 proc. robotników, czyli ponad 30 tysięcy.

Zwraca uwagę jedność pomiędzy CGT, FO, chrześcijańskimi związkami zawodowymi i Generalną Konfederacją Kadr” w obronie żądań robotniczych. W lotaryjskim zagłębiu węglowym 50 tysięcy górników przerwało pracę na 24 godziny. Związki zawodowe wezwały kupców detalicznych do zamknięcia sklepów na przeciąg 2 godzin na dowód solidarności ze strajkującymi górnikami.

W kopalniach Bethune (Pas de Calais) górnicy ogłosili 24-godzinny strajk protestacyjny. W Haricourt na znak protestu górnicy przerwali pracę na kilka godzin. Strajk w zakładach samochodowych Peugeot trwa. Biuro związków zawodowych w Orleanie stwierdziło, że dodatek 2.500 franków nie może zadowolić mas pracujących oraz wezwało robotników i pracowników fabryk i przedsiębiorstw na terenie miasta do jednogodzinnego strajku protestacyjnego.

W Argenteuil strajk protestacyjny objął 15 tysięcy robotników. Na zebraniu robotnicy wnosili okrzyki, domagające się utworzenia rządu jedności demokratycznej oraz przy-

znania minimum egzystencji. W Limoges delegacja kolejarzy, zrzeszonych w CGT, FO, CFCC i Generalnej Konfederacji Kadr, udała się do prefektury, przedstawiając żądania pracownikom. W Marsylii pracownicy tramwajów miejskich zapowiedzieli na czwartek strajk.

PARYŻ, 15. 9. (PAP). W środę došlo w Paryżu do burzliwych zajść między robotnikami a policją i Gwardią Ruchomą. Ponad 3 tysiące strajkujących robotników zakładów budowy motorów lotniczych udało się przed siedzibę dyrekcji tych zakładów, pragnąc przedstawić swe postulaty. Strajkujący wnosili okrzyki: „Chcemy pracy. Precz z redukacjami w przedsiębiorstwach nacjonalizowanych. Precz z planem Marshalla”.

Delegacja strajkujących udała się do dyrekcji zakładów. Tymczasem policja poczęła brutalnie rozpraszając zgromadzonych robotników, czekających na powrót delegacji. Manifestanci musieli wycofać się w boczne uliczki, wkrótce jednak, pod naporem uformowanego na nowo pochodu robotniczego, usunęła się policja, która wznowiła swą akcję dopiero po przybyciu posiłków Gwardii Ruchomej. Wywiązało się starcie, które trwało około 3 godzin.

Spotkanie Marshall — Molotow

WASZYNGTON, 15. 9. (PAP). — Na środowej konferencji prasowej Marshall oświadczył, że przypuszcza, iż spotka się z radzieckim ministrem spraw zagranicznych Molotowem w Paryżu podczas Generalnego Zgromadzenia ONZ.

Anglosasi obradują w Moskwie

LONDYN, 15. 9. (PAP). Agencja Reutersa donosi z Moskwy, że w środę w pobliżu specjalny wysłannik ministra Bevena — Frank Roberts i brytyjski minister pełnomocny Harrison przybyli do ambasady amerykańskiej w Moskwie na konferencję z ambasadorem Bédell Smithem i radcą ambasady Foy Kohlerem.

Wierny pies Hitlera — adiutant Brueckner został zwolniony i jedzie na wakacje w góry

GARMISCH PARTENKIRCHEN, 15. 9. (API). Pierwszy adiutant Hitlera Wilhelm Brueckner, człowiek, który spał na progu pokoju fuhrera i był mu wierny całe życie, jak pies, opuszcza dziś obóz internowanych w Garmisch-Partenkirchen z 5 tysiącami marek w kieszeni. Brueckner był w czasie puczu hitlerowskiego w 1933 roku generałem SA i dowódcą „SA” — regiment Muenchen.

mu z jego majątku 5 tys. marek. Brueckner zamierza udać się najpierw „na wakacje w góry”, a później — jak sam oświadczył — będzie szukał pracy „w przemyśle lub administracji”.

Został on uznany winnym przez sąd denazyfikacyjny, tzn. niemiecy wyrok opiewają tylko na 3 i pół roku więzienia z zaliczeniem czasu spędzonego w obozie.

Brueckner został więc natychmiast wypuszczony na wolność. Przyznano

Truman „nie znosi atmosfery państwa policyjnego”

Manewr przedwyborczy prezydenta USA w trosce o popularność

WASZYNGTON, 15. 9. (PAP). — Przemawiając w „Stowarzyszeniu Rozwoju Nauki”, prez. Truman przestrzegł komisję izby reprezentantów dla badania działalności antyamerykańskiej przed zliwieniem pracy uczonym amerykańskim. Prezydent stwierdził, że wskutek metod, stosowanych przez tę komisję, uczeni amerykańscy pracują w „atmosferze państwa totalnego” i że oczekuje się od nich przystosowania ich teorii do propagandy państwa policyjnego.

W kołach dziennikarskich wystąpienie Trumana uważane jest za manewr przedwyborczy, skierowany przeciwko republikanom, którzy byli głównymi inicjatorami stworzenia komisji badania działalności antyamerykańskiej. Wiadomo jest bowiem powszechnie, że Truman całkowicie popiera działalność wspomnianej komisji, jeśli chodzi o „badania lojalności” urzędników amerykańskich.

NOWY JORK, 15. 9. (PAP). Dr Robert Cushman, profesor uni-

wersytetu w Cornell, ogłosił odezwę, w której stwierdza, że wolność obywateli amerykańskich jest w chwili obecnej „bardziej zagrożona, niż w jakimkolwiek momencie w historii Stanów Zjednoczonych”. Prof. Cushman apeluje do Amerykanów, by nie mieszała pojęcia nietolerancji z patriotyzmem i nie nazywali wrogiem demokracji amerykańskiej każdego, kto ma poglądy polityczne i gospodarcze bardziej radykalne czy liberalne, niż ich własne.

W zakończeniu odezwy dr Cushman ostro piętnuje metody komisji dla badania działalności antyamerykańskiej.

K. G.

